

Arrest

nr. 268 795 van 22 februari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 7 februari 2020 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 11 februari 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 augustus 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 14 juli 2021.

1.3. Op 16 november 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering

van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 17 november 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, A.(...) V.(...) D.(...) F.(...), verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op (...) 1998 in de Salvadoraanse hoofdstad San Salvador. U groeide op in Guazapa, San Salvador bij uw ouders en uw twee zussen. U vervulde er uw middelbare studies en bent vervolgens aan het werk gegaan in de schoonmaak.

Uw vader is reeds sinds 24 jaar een korporaal bij de Salvadoraanse politie. Samen met zijn groep diende hij bendeleden te vatten. In augustus 2018 geraakte een bendelid gewond bij een operatie die uw vader uitvoerde. Ingevolge dit incident begon de bende uw gezin te bedreigen. Op 1 augustus 2018 kwam een eerste dreigbrief vanwege de bende 18 Revolucionarios toe, waarin werd gedreigd dat ze uw vader gingen doden en dat ze hem niet meer in jullie toenmalige woning, die lag in een zone gecontroleerd door de bende, wilden zien. Op dat moment woonde uw oudere zus niet meer bij het gezin, maar woonde ze reeds zelfstandig op een ander adres in dezelfde wijk. Nadat jullie een eerste dreigbrief hadden gekregen, verhuisde uw jongere zus en ging ze bij uw oudste zus wonen. Diezelfde maand, in augustus 2018, deed uw vader aangifte betreffende de dreigbrief die jullie had bereikt. Enkele maanden later, in december 2018, ontvingen jullie een tweede dreigbrief afkomstig van de bende. Ditmaal dreigde de bende ermee jullie hele gezin te vermoorden. Op 23 juni 2019 verhuisde u samen met uw ouders naar een andere kolonie binnen Guazapa, die eveneens onder de controle van bende 18 stond. Ook na jullie verhuis stuurde de bende jullie dreigbrieven. Uw vader maakte hiervan melding bij de politie, hetgeen leidde tot meer patrouillewagens in de buurt.

Op 29 december 2019 werd u benaderd door drie bendeleden toen u op stap ging met enkele vrienden. Ze dreigden ermee dat ze u niet meer in de colonia wilden zien, anders zouden ze u en uw familieleden doden. Daarbij vroegen ze u om met hen samen te werken, aangezien u de zoon van een politieagent was. Toen u dat weigerde hadden de bendeleden u bijna geslagen, maar uiteindelijk gingen ze weg. U lichtte uw vader in over wat er zich had afgespeeld. Uw vader reageerde ongerust en jullie zochten naar mogelijkheden zodat u het land kon verlaten. Vanaf dit moment ging u ook niet meer met de bus naar het werk, maar verplaatste u zich met de auto. Op 7 januari 2020 deed u aangifte bij de politie.

Op 5 februari 2020 verliet u El Salvador en reisde u met het vliegtuig via Madrid naar België. Vervolgens deed u op 7 februari 2020 een verzoek tot internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u te zullen worden gedood door de bende 18 Revolucionarios. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw middelbaar diploma, documenten betreffende uw reis naar België, documenten betreffende uw blanco strafregister, een uittreksel uit het burgerlijk register, een werkcertificaat, de politieaangifte die uw vader deed, de politieaangifte die u zelf hebt ingediend en een werkcertificaat van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest om het leven te zullen worden gebracht door de bende 18 Revolucionarios nadat u en uw gezin door hen zouden zijn bedreigd (CGVS, p. 16). Deze bedreigingen zouden zijn gestart naar aanleiding van een incident tijdens een operatie van uw vader, een zogenaamd korporaal bij de Salvadoraanse politie, waarbij een bendelid gewond zou zijn geraakt. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag gekenmerkt wordt door meerdere ongeloofwaardigheden en tegenstrijdigheden, alsook dienen er twijfels geplaatst te worden bij het door u

naar voren geschoven profiel van uw vader, waardoor kan worden besloten dat er op geen enkele manier enig geloof kan worden toegeschreven aan de door u naar voren gebrachte asielmotieven.

Om te beginnen kan het CGVS alreeds enige twijfels plaatsen bij het door u naar voren geschoven profiel van uw vader, zijnde korporaal bij de Salvadoraanse politie. Ondanks het vermeende gegeven dat uw vader ondertussen al 24 jaar bij de politiediensten werkt en u hem aldus nooit anders zou hebben geweten dan als politieagent, kan u opmerkelijk weinig vertellen over de concrete taken die uw vader dan juist zou moeten uitvoeren. U licht toe dat hij aan het hoofd zou staan van een eigen groep die als doel heeft benedeleden in te rekenen, maar enige verdere concrete informatie weet u niet te illustreren (CGVS, p. 6). Er kan evenwel redelijkerwijs, gezien de bendesituatie in El Salvador, verwacht worden dat u meer op de hoogte zou zijn van uw vaders werkactiviteiten. Bovendien zouden uw eigen persoonlijke problemen rechtstreeks zijn voortgevloeid uit de werkactiviteiten van uw vader, waardoor het des te meer de wenkbrauwen doet fronsen dat u klaarblijkelijk nooit meer interesse heeft getoond in zijn concrete job. U weet bovendien evenmin in welk politiekorps uw vader juist zou dienen (CGVS, p. 7). Daarbij weet u de werkactiviteiten van uw vader niet te staven met enige overtuigende documentatie, waarvan met reden kan worden aangenomen dat deze voorhanden zou zijn na een carrière van meer dan 20 jaar. Het mag alreeds verbazing wekken dat u tot op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat meer dan een jaar na uw vlucht uit El Salvador plaatsvond, uw vader nooit om enige documenten heeft gevraagd (CGVS, p. 7). U beweerde tijdens het persoonlijk onderhoud dan wel in het bezit te zijn van een foto van uw vaders politiebade, hetgeen hoe dan ook weinig bewijswaarde geniet gezien de eenvoudige manipuleerbaarheid van foto's, u bezorgde het CGVS nooit meer enige documentatie omtrent een politiebade. Het door u neergelegde werkcertificaat kan uw verklaringen evenmin afdoende ondersteunen (zie document 9 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier). Om te beginnen doet dit document een gesolliciteerd karakter vermoeden, daar het een dag na werd uw persoonlijk onderhoud werd opgemaakt. Zoals hierboven al aangehaald, indien uw vader werkelijk al 24 jaar werkzaam zou zijn voor de nationale politie, dan kunnen er van u redelijkerwijs meer concrete documenten worden verwacht dan slechts een enkel zeer recent opgesteld algemeen certificaat.

Hoe dan ook, zelfs indien uw vader in El Salvador werkelijk actief zou zijn voor de politie, hetgeen niet zonder enige twijfel kan worden aangenomen, dient volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat een dergelijk profiel van uw vader op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade wat u betreft aan te tonen. De loutere verwijzing naar een familielid met een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke, gezien uw werkelijk ongeloofwaardige verklaringen (zie infra).

Uw verklaringen omtrent de vermeende problemen die u en uw gezin zouden hebben gekend, die rechtstreeks zouden voortvloeien uit het zogenaamde politiewerk van uw vader, kunnen daarenboven allerminst overtuigen. Zo bent u vooreerst reeds niet in staat om coherente verklaringen af te leggen omtrent de aanvang van de vermeende problemen die uw gezin zouden hebben geteisterd. U beweert immers dat uw vader in augustus 2018 een politieoperatie zou hebben uitgevoerd waarbij een bendelid gewond zou zijn geraakt en dat dit de wortel van de vermeende problemen zou zijn geweest (CGVS, p. 9, p. 13-14). Het mag alreeds uiterst verbazen dat u over desbetreffend bendelid en het incident geen verdere informatie kan geven. Dat uw vader zich hiermee zou hebben beziggehouden en u er niets zou hebben verteld, kan niet meteen overtuigen (CGVS, p. 14). Indien een bepaald incident er werkelijk rechtstreeks toe hebben zou geleid dat u en uw gezin met de dood werden bedreigd en dat de bende u specifiek begon te viseren, dan lijkt het bijzonder merkwaardig dat u uw vader nooit om meer details zou hebben gevraagd. Het zou immers gaan om de rechtstreekse oorzaak van uw vermeende problemen, waardoor u er logischerwijze bij gebaat zou zijn om te weten wat er gebeurd is en wie er betrokken was, zodat u zou kunnen weten wie u diende te vrezen en met welke reden juist. Helemaal frappant is het gegeven dat u nooit de aangifte hebt gelezen die uw vader naar aanleiding van de eerste vermeende dreigbrief zou hebben ingediend (CGVS, p. 14). Een dergelijke desinteresse is niet bepaald bevorderlijk voor uw algehele geloofwaardigheid. Uw geloofwaardigheid wordt nog verder ondergraven door de vaststelling dat uw verklaringen en de verklaringen die uw vader bij de politie heeft afgelegd werkelijk tegenstrijdig zijn. Zoals hierboven vermeld, u beweert dat de politieactie zou hebben plaatsgevonden in augustus 2018 en dat er hoogstens enkele dagen later al een eerste dreigbrief zou zijn ontvangen (CGVS, p. 14), terwijl uw vader tegenover de politie te kennen gaf dat een eerste dreigbrief op 16 april 2018 zou zijn toegekomen, aldus enkele maanden eerder (zie document 7 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud met deze markante incoherentie wordt geconfronteerd, past u slechts uw verklaringen aan en geeft u aan dat uw

vader inderdaad een klacht zou hebben neergelegd omwille van zaken die in april 2018 zouden zijn voorgevallen (CGVS, p. 14), hetgeen geen enkele afbreuk doet aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheid. Een dergelijke fundamentele tegenstrijdigheid omtrent de directe aanleiding van uw voorgewende problemen, doet uw geloofwaardigheid reeds danig teniet. Evenzeer merkwaardig is het gegeven dat uw vader tegenover de Salvadoraanse autoriteiten bijkomend verklaarde dat zijn wagen door de bende 18 werd gevandaliseerd en dat u dit nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud naar voren brengt. Uw geloofwaardigheid wordt reeds ernstig aangetast.

U beweert vervolgens dat uw gezin het slachtoffer zou zijn geworden van meerdere brieven waarin jullie met de dood worden bedreigd (CGVS, p. 9). Het mag verbazing heten dat u desbetreffende dreigbrieven niet kan voorleggen ter staving van uw verklaringen, die aldus volledig in het luchtledige blijven. Uw uitleg hieromtrent doet bijzonder weinig overtuigend aan (CGVS, p. 10). Dat uw vader deze brieven zou hebben bijgehouden, u hem vervolgens zou hebben gevraagd deze brieven naar u door te sturen maar dat uw vader dit geweigerd zou hebben, kan niet als aannemelijk beschouwd worden. U voegt toe dat uw vader een man is die steeds aan zichzelf denkt, en dat u niet weet waarom hij u de brieven niet zo willen geven. Eerder beweerde u echter dat uw vader uw eigen veiligheid en welbevinden belangrijker achtte dan de zijne en u daarom als enige het land heeft doen verlaten, hetgeen moeilijk te verenigen valt met uw latere verklaringen dat hij iemand zou zijn die enkel aan zichzelf denkt (CGVS, p. 9). Wanneer u hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud wordt geconfronteerd, herhaalt u slechts dat u geen idee heeft waarom uw vader de brieven niet met u wil delen (CGVS, p. 10). Het geheel aan deze verklaringen doet een sterk ongeloofwaardig karakter vermoeden. Indien uw gezin werkelijk meerdere doodsbedreigingen zou hebben ontvangen, uw vader u daarom naar een land zou hebben gestuurd dat u bescherming kon bieden, dan raakt het in wezen kant noch wal dat de man vervolgens halsstarrig zou weigeren om u het nodige bewijsmateriaal te voorzien, zelfs nadat u zou hebben aangedrongen. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt met andere woorden nogmaals onder druk te staan.

Evenzeer merkwaardig is de vaststelling dat uw vermeende vervolgers uw vader nooit persoonlijk zouden hebben benaderd. Enkel u zou ooit persoonlijk door de bendeleden zijn aangesproken (CGVS, p. 12). Het doet alreeds enigszins de wenkbrauwen fronsen dat uw vader in zijn vierentwintigjarige carrière bij de politie waarbij hij zich bezighield met het vatten van bendeleden, hierdoor nooit eerder problemen zou hebben gehad (CGVS, p. 10). Dat de bende 18 vervolgens wel u, maar in al die jaren nooit uw vader zou hebben aangesproken, doet bevreemdend aan. Het was immers de politieactie die uw vader zou hebben uitgevoerd die zou hebben geleid tot de grieven van de bende. Ook na uw vertrek uit het land zou uw vader, noch iemand anders van uw familie, ooit persoonlijk zijn benaderd, ook al zou de bende uw familie kunnen weten vinden (zie tevens infra). Dat uw vader zich met de wagen zou verplaatsen en daarom nooit zou zijn aangesproken, is een verklaring die weinig steekhoudt. Zoals hierboven reeds vermeld, uw vader beweert immers dat zijn wagen reeds door de bende zou zijn gevandaliseerd. De door u beschreven rechtstreekse bedreiging die u op 29 december 2019 zou hebben meegemaakt, kan evenmin overtuigen. Dat de bendeleden u zouden doden indien ze u nog ooit in hun colonia zouden zien, maar tegelijkertijd wel met u zouden hebben willen samenwerken als zoon van een politieagent en u dan alsnog zouden laten gaan, is werkelijk tegenstrijdig en kadert niet in een logisch geheel (CGVS, p. 9).

Daarenboven, en niet in het minst, is het door u en uw gezin gestelde gedrag nadat jullie voorgewende problemen zouden zijn begonnen, allerm minst verenigbaar met de door u voorgehouden vrees. Zo bent u steeds in dezelfde buurt blijven wonen, meer bepaald in een colonia die gecontroleerd werd door de bende die u stelt te vrezen (CGVS, p. 11). Het kan moeilijk overtuigen dat u, indien u werkelijk voor uw leven diende te vrezen, nooit een poging heeft ondernomen om het adres waar de bende u reeds had weten te vinden door middel van dreigbrieven te verlaten. Verder bent u nadat de problemen begonnen gewoon blijven werken bij hetzelfde bedrijf (zie document 6 in de groene farde van het administratief dossier). Ook nadat de bendeleden u persoonlijk zouden hebben benaderd op 29 december 2019, hernam u uw dagelijkse routine en bleef u aan het werk als schoonmaker tot 31 januari 2020. Dat u ondanks het vermeende gegeven dat de bendeleden u niet meer in hun colonia wilden zien en het feit dat uw reis naar België reeds vastlag, u alsnog dagelijks bleef verplaatsen naar uw werkplaats, doet de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 9). Dat u na de vermeende persoonlijke bedreiging in december 2019 niet langer de bus nam, maar u zich met de wagen naar het werk verplaatste, biedt niet voldoende verschoning. Nergens komt in uw verklaringen naar voren dat de bendeleden u na 29 december 2019 nog persoonlijk zouden hebben lastiggevallen, nochtans leefde u dus niet bepaald discreet. De geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees wordt wederom ernstig gerelativeerd.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw moeder en vader tevens nog steeds in dezelfde buurt gecontroleerd door de bende 18 wonen (CGVS, p. 12). Uw vader zou daarbij nog steeds aan het werk zijn bij de nationale politie (zie document 10 in de groene farde van het administratief dossier). Ook uw zussen wonen in dezelfde wijk en zijn aan het werk (CGVS, p. 8, p. 12). Het doet bijzonder merkwaardig

aan dat uw gezin zich eenvoudigweg zou blijven ophouden in een colonia die onder controle staat van een bende die persoonlijke doodsbedreigingen heeft geuit, en dat zij hier blijven wonen ook al zouden er ook na uw vertrek dreigbrieven blijven toekomen (CGVS, p. 9, p. 10-11). In die zin lijkt ook de overtuiging van uw ouders om El Salvador niet te verlaten enigszins eigenaardig. Uw vader zou immers logischerwijze diegene zijn die als zogenaamd korporaal het grootste risico zou lopen. Vanuit die optiek brengen uw eerdere verklaringen dat alles goed zou gaan met uw familie (CGVS, p. 8, p. 16), de geloofwaardigheid van uw beweringen dat de bende het op uw gezin gemunt zou hebben in het gedrang. Men kan zich dan ook de vraag stellen waarom een dergelijke criminele bende gedurende drie jaar herhaaldelijke dreigbrieven zou blijven sturen naar eenzelfde gezin zonder meer. Dat zij na al die tijd niet daadkrachtiger zouden optreden maar wel hun energie zouden blijven steken in loutere intimidatie, is verbazingwekkend. De vaststelling dringt zich op dat indien de bende werkelijk u en uw gezin hadden willen treffen, zij hiertoe reeds ruimschoots de kans zouden hebben gehad, in casu quod non.

Ook bij de voorbereiding en planning van uw vlucht uit El Salvador kunnen nog enkele vraagtekens geplaatst worden. Uw verklaringen hieromtrent blijken immers niet geheel coherent. Zo laat u tijdens uw vrij relaas uitschijnen dat u en uw vader na de vermeende persoonlijke bedreiging op 29 december 2019 op zoek zouden zijn gegaan naar een manier om u te beschermen en dat jullie toen informatie zouden zijn beginnen zoeken over mogelijke landen die bescherming konden bieden (CGVS, p. 9). Uit uw volgende verklaringen en de door u neergelegde reisdocumenten blijkt echter dat u uw reis naar België hebt vastgelegd in het begin van november 2019, aldus nog voor de vermeende belaging (CGVS, p. 4, p. 15; zie documenten 1 en 9 in de groene farde van het administratief dossier). Derhalve doen uw verklaringen wederom twijfels rijzen, waardoor uw geloofwaardigheid wederom op de helling komt te staan.

Als laatste kan nog bijkomend worden toegevoegd dat uw beweringen omtrent uw zussen, die naar uw zeggen als vrouwen minder risico lopen om door de bendes geïdoleerd te worden omdat het niet de gewoonte is dat vrouwen iets overkomt, verbazen (CGVS, p. 12-13, p. 15). Uit de objectieve landeninformatie blijkt immers duidelijk dat (jonge) vrouwen in El Salvador in het bijzonder een risico lopen om het slachtoffer te worden van geweld, al dan niet door de aanwezige bendes. (zie <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>; punt 4.7). Uw verklaringen stroken werkelijk niet met die van iemand die jarenlang in een wijk zou hebben gewoond die werd gecontroleerd door een gewelddadige misdaadbende en die persoonlijk met een dergelijke bende te maken zou hebben gekregen. Het geheel aan bovenstaande elementen ondergraaft onherroepelijk uw geloofwaardigheid, waardoor er finaal geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u voorgewende problemen en vrees.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op

uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar El Salvador.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocumenten betreft, u legde uw paspoort en identiteitskaart neer, dient het CGVS te stellen dat uw identiteit en nationaliteit niet worden betwist. Uw diploma middelbaar onderwijs, de documenten betreffende uw reis naar België, de documenten die aantonen dat u over een blanco strafregister beschikt, uw werkcertificaat en het uittreksel uit het burgerlijk register zijn in wezen niet relevant in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Wat het werkcertificaat van uw vader betreft, waarmee u wenst aan te tonen dat hij wel degelijk actief zou zijn geweest voor de politie, verwijst het CGVS naar bovenstaande motivering waaruit blijkt dat desbetreffend document moeilijk uw verklaringen kan onderbouwen. Met betrekking tot de door u neergelegde aangiftes dient te worden opgemerkt dat aan dergelijke documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer deze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Bovendien blijken uw eigen verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud tegenstrijdig met de inhoud van de aangifte die uw vader deed, die u zelf nooit heeft doorgenomen, waardoor uw geloofwaardigheid ernstig ter discussie komt te staan (zie supra).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdadagroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers

met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker gaat in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft.

Verzoeker betoogt verder dat, zo de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van mening zou zijn dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker geeft aan niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van zijn motivering over de actuele veiligheidssituatie in El Salvador kan stellen dat hij *“terug kan keren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven”*. Hij stelt dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2021 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en dat het beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, ter illustratie waarvan hij citeert uit het artikel *“El Salvador: A Nation Held Hostage – a photo essay”* van The Guardian van 22 november 2019 en het artikel *“El Salvador gang violence ms 13 nation held hostage”* van Foreign Policy van 30 november 2019. Verzoeker verwijst nog naar de *“ontsporende situatie van veralgemeend geweld”* in El Salvador en citeert hiertoe uit het persartikel, *“El Salvador’s Bukele deploys military after spike in murders”* van Reuters van 12 november 2021 en het persartikel *“El Salvador Police confirm 20 homicides in one day”* van PL News van 11 november 2021.

Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hem ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Hij vraagt in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing vernietigd te zien teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgend stavingstuk: “*Nansen Note 2021/2* (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoeker verklaart te vrezen te worden vermoord door de bende 18 *Revolucionarios* (hierna: bende 18) nadat zij verzoeker en zijn gezin bedreigden. Deze bedreigingen zouden hun oorzaak vinden in een operatie waarbij zijn vader als korporaal bij de Salvadoraanse politie betrokken was en waarbij een bendelid gewond zou zijn geraakt.

2.3.3.2. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) er moeten reeds twijfels geplaatst worden bij het door verzoeker naar voren geschoven profiel van zijn vader, zijnde korporaal bij de Salvadoraanse politie nu (1) hij opmerkelijk weinig weet te vertellen over de concrete taken die zijn vader precies zou moeten uitvoeren, (2) verzoeker niet weet in welk politiekorps zijn vader juist zou dienen en (3) verzoeker geen overtuigende documentatie kan voorleggen teneinde de werkactiviteiten van zijn vader te staven;

(ii) zelfs indien verzoekers vader in El Salvador werkelijk actief zou zijn voor de politie – hetgeen niet zonder enige twijfel kan worden aangenomen – dient nog te worden opgemerkt dat een dergelijk profiel van verzoekers vader op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade wat verzoeker betreft aan te tonen; deze vrees of dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke nu:

(1) verzoeker geen coherente verklaringen aflegt over de aanvang van de vermeende problemen die zijn gezin zouden hebben geteisterd,

(2) verzoeker weinig informatie kan geven over het incident in augustus 2018 waarbij zijn vader een politieoperatie zou hebben uitgevoerd en waarbij een bendelid gewond zou zijn geraakt,

(3) verzoeker zelfs nooit heeft geïnformeerd naar de aangifte die zijn vader naar aanleiding van de eerste vermeende dreigbrief zou hebben ingediend,

(4) verzoekers verklaringen en de verklaringen die zijn vader bij de politie heeft afgelegd, tegenstrijdig zijn wat betreft het tijdstip van de eerste dreigbrief en verzoeker heeft nergens vermeld dat de wagen van zijn vader door de bende 18 werd gevangaliseerd,

(5) verzoeker geen enkel van de verschillende dreigbrieven voorlegt die zijn familie zou hebben ontvangen en zijn uitleg hiervoor het gebrek aan bewijs niet kan verschonen,

(6) het niet geloofwaardig is dat verzoekers vermeende vervolgers zijn vader nooit persoonlijk zouden hebben benaderd in al die jaren dat hij actief was als politieagent. Ook na verzoekers vertrek uit het land zou verzoekers vader, noch iemand anders van zijn familie ooit persoonlijk zijn benaderd ook al zou de bende zijn familie kunnen weten vinden, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen,

(7) het niet logisch en zelfs tegenstrijdig is dat de benedeleden verzoeker zouden doden indien ze hem nog ooit in hun *colonia* zouden zien, maar tegelijkertijd wel met verzoeker zouden hebben willen samenwerken als zoon van een politieagent en hem dan alsnog zouden laten gaan,

(8) het door verzoeker en zijn gezin gestelde gedrag na de voorgewende problemen allerm minst verenigbaar is met de door hem voorgehouden vrees waar zij immers allen in dezelfde buurt bleven wonen en verzoeker zijn dagelijkse routine hernam tot aan zijn vertrek naar België; in dit verband nog moet opgemerkt dat uit zijn verklaringen nergens naar voor komt dat de benedeleden hem nog na 29 december 2019 persoonlijk zouden hebben lastiggevallen ondanks het feit dat hij niet discreet leefde, hetgeen de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden problemen wederom ernstig relativeert,

(9) de vaststelling dat verzoekers familie zich eenvoudigweg zou blijven ophouden in een *colonia* die onder controle staat van een bende die persoonlijke bedreigingen heeft geuit en dat zij hier blijven wonen ook al zouden er ook na verzoekers vertrek nog dreigbrieven blijven toekomen de geloofwaardigheid van zijn beweringen dat de bende het op zijn familie heeft gemunt ondermijnen,

(10) het niet aannemelijk is dat een bende gedurende drie jaar herhaaldelijk dreigbrieven zou blijven sturen naar eenzelfde gezin zonder meer en na al die tijd niet daadkrachtiger zou optreden,

(11) uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zijn reis naar België heeft vastgelegd in begin van november 2019 en dus nog voor de vermeende belaging,

(12) verzoekers bewering als zouden zijn zussen als vrouw minder risico lopen om gevisieerd te worden door de bendes omdat het niet de gewoonte is dat vrouwen iets overkomt niet overeenstemt met de beschikbare landeninformatie;

(iii) verzoeker heeft niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling, hij heeft in deze zin geen vrees aangehaald;

(iv) uit informatie blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en

(v) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(vi) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Al deze motieven worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

2.3.3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Uit wat volgt blijkt immers dat aan de door verzoeker voorgehouden problemen, meer bepaald de bedreigingen vanwege de bende 18 die hun oorsprong zouden vinden in een operatie waarbij zijn vader betrokken was als politieagent en waarbij een bendelid gewond zou zijn geraakt, geen geloof kan worden gehecht.

2.3.3.4.1. Vooreerst kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar deze op goede gronden overweegt dat verzoeker er niet in slaagt om een aannemelijk beeld te schetsen van het profiel van zijn vader als korporaal bij de Salvadoraanse politie. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt: *“Om te beginnen kan het CGVS alreeds enige twijfels plaatsen bij het door u naar voren geschoven profiel van uw vader, zijnde korporaal bij de Salvadoraanse politie. Ondanks het vermeende gegeven dat uw vader ondertussen al 24 jaar bij de politiediensten werkt en u hem aldus nooit anders zou hebben geweten dan als politieagent, kan u opmerkelijk weinig vertellen over de concrete taken die uw vader dan juist zou moeten uitvoeren. U licht toe dat hij aan het hoofd zou staan van een eigen groep die als doel heeft bendeleden in te rekenen, maar enige verdere concrete informatie weet u niet te illustreren (CGVS, p. 6). Er kan evenwel redelijkerwijs, gezien de bendesituatie in El Salvador, verwacht worden dat u meer op de hoogte zou zijn van uw vaders werkactiviteiten. Bovendien zouden uw eigen persoonlijke problemen rechtstreeks zijn voortgevloeid uit de werkactiviteiten van uw vader, waardoor het des te meer de wenkbrauwen doet fronsen dat u klaarblijkelijk nooit meer interesse heeft getoond in zijn concrete job. U weet bovendien evenmin in welk politiekorps uw vader juist zou dienen (CGVS, p. 7). Daarbij weet u de werkactiviteiten van uw vader niet te staven met enige overtuigende documentatie, waarvan met reden kan worden aangenomen dat deze voorhanden zou zijn na een carrière van meer dan 20 jaar. Het mag alreeds verbazing wekken dat u tot op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat meer dan een jaar na uw vlucht uit El Salvador plaatsvond, uw vader nooit om enige documenten heeft gevraagd (CGVS, p. 7). U beweerde tijdens het persoonlijk onderhoud dan wel in het bezit te zijn van een foto van uw vaders politiebade, hetgeen hoe dan ook weinig bewijswaarde geniet gezien de eenvoudige manipuleerbaarheid van foto's, u bezorgde het CGVS nooit meer enige documentatie omtrent een politiebade. Het door u neergelegde werkcertificaat kan uw verklaringen evenmin afdoende ondersteunen (zie document 9 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier). Om te beginnen doet dit document een gesolliciteerd karakter vermoeden, daar het een dag na werd uw persoonlijk onderhoud werd opgemaakt. Zoals hierboven al aangehaald, indien*

uw vader werkelijk al 24 jaar werkzaam zou zijn voor de nationale politie, dan kunnen er van u redelijkerwijs meer concrete documenten worden verwacht dan slechts een enkel zeer recent opgesteld algemeen certificaat.”

Verzoeker merkt in het verzoekschrift op dat hij niet uit El Salvador is vertrokken met een lijst van documenten in gedachten die de commissaris-generaal hem zou kunnen vragen bij zijn verzoek om internationale bescherming. Hij vervolgt dat hij het bewijs van tewerkstelling van zijn vader heeft voorgelegd nadat de commissaris-generaal hem tijdens het persoonlijk onderhoud wees op het belang ervan. Verzoeker hekelt in dit verband dan ook dat de commissaris-generaal de waarde van dit document tracht te minimaliseren stellende dat het een gesolliciteerd karakter heeft omdat het een dag na zijn persoonlijk onderhoud werd opgemaakt. Hij stelt dat de redenering van de commissaris-generaal het hem onmogelijk maakt om zijn relaas te ondersteunen met bewijsstukken en het zelfs een pure blote bewering betreft dat het een frauduleus document betreft, gezien de commissaris-generaal hiernaar op geen enkel ogenblik enig onderzoek heeft gevoerd.

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat verzoeker reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken werd gewezen op het belang van schriftelijke documenten: *“U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen. U moet zo mogelijk documenten voorleggen die uw identiteit, herkomst, reisweg en de door u aangehaalde feiten aantonen. U moet alle stukken die u in uw bezit hebt voorleggen. U mag geen documenten achterhouden. U moet zo mogelijk de originele documenten voorleggen. U moet al het mogelijke doen om stukken te bekomen.”* (zie ‘vragenlijst’ DVZ, voorafgaand advies), zodat zijn betoog in het verzoekschrift als zou hij ten tijde van zijn vertrek niet zijn vertrokken met een lijst van documenten niet dienstig is. Dat verzoeker enkel een document kan voorleggen dat werd opgesteld een dag na zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS teneinde de ruim 24-jaar durende carrière van zijn vader bij de Salvadoraanse politie te staven, doet wel degelijk afbreuk aan de bewijswaarde van het werkcertificaat van zijn vader. Het document is immers ten behoeve van verzoekers verzoek om internationale bescherming opgesteld en vertoont bijgevolg een gesolliciteerd karakter zodat hieraan bezwaarlijk objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit voormelde pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Verzoeker blijkt er overigens ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat *in casu* het geval is.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift nog benadrukt dat zijn vader niet veel over zijn job mocht vertellen en altijd heel discreet was als het op zijn werkzaamheden aankwam, dient te worden opgemerkt dat verzoeker in België internationale bescherming vraagt omwille van problemen met de bende 18 die rechtstreeks zouden zijn voortgevloeid uit de werkzaamheden van zijn vader, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker – zelfs zo zijn vader hem niet heeft ingelicht over details van zijn werkzaamheden – toch enigszins op de hoogte zou zijn van diens werkzaamheden, zoals onder meer het politiekorps waarin zijn vader zou dienen, dan wel dat hij zich terdege over deze werkzaamheden, die zijn vader volgens zijn verklaringen tot op de dag van vandaag zou uitoefenen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 6), zou informeren, *quod non*.

Voor het overige bekritiseert en spreekt verzoeker de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal tegen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing.

2.3.3.4.2. Zelfs zo geloof zou worden gehecht aan de werkzaamheden van verzoekers vader als politieagent, moet worden opgemerkt dat – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd met betrekking tot het *“risicovol profiel”* van verzoeker – deze werkzaamheden op zich niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde informatie blijkt immers dat

dergelijke vrees *in concreto* aannemelijk dient te worden gemaakt. Verzoeker slaagt er echter niet in om de door hem aangevoerde vrees *in concreto* aan te tonen.

Vooreerst staat in dit verband in de bestreden beslissing op goede gronden te lezen als volgt: *“Uw verklaringen omtrent de vermeende problemen die u en uw gezin zouden hebben gekend, die rechtstreeks zouden voortvloeien uit het zogenaamde politiewerk van uw vader, kunnen daarenboven allerm minst overtuigen. Zo bent u vooreerst reeds niet in staat om coherente verklaringen af te leggen omtrent de aanvang van de vermeende problemen die uw gezin zouden hebben geteisterd. U beweert immers dat uw vader in augustus 2018 een politieoperatie zou hebben uitgevoerd waarbij een bendelid gewond zou zijn geraakt en dat dit de wortel van de vermeende problemen zou zijn geweest (CGVS, p. 9, p. 13-14). Het mag alreeds uiterst verbazen dat u over desbetreffend bendelid en het incident geen verdere informatie kan geven. Dat uw vader zich hiermee zou hebben beziggehouden en u er niets zou hebben verteld, kan niet meteen overtuigen (CGVS, p. 14). Indien een bepaald incident er werkelijk rechtstreeks toe hebben zou geleid dat u en uw gezin met de dood werden bedreigd en dat de bende u specifiek begon te viseren, dan lijkt het bijzonder merkwaardig dat u uw vader nooit om meer details zou hebben gevraagd. Het zou immers gaan om de rechtstreekse oorzaak van uw vermeende problemen, waardoor u er logischerwijze bij gebaat zou zijn om te weten wat er gebeurd is en wie er betrokken was, zodat u zou kunnen weten wie u diende te vrezen en met welke reden juist. Helemaal frappant is het gegeven dat u nooit de aangifte hebt gelezen die uw vader naar aanleiding van de eerste vermeende dreigbrief zou hebben ingediend (CGVS, p. 14). Een dergelijke desinteresse is niet bepaald bevorderlijk voor uw algehele geloofwaardigheid. Uw geloofwaardigheid wordt nog verder ondergraven door de vaststelling dat uw verklaringen en de verklaringen die uw vader bij de politie heeft afgelegd werkelijk tegenstrijdig zijn. Zoals hierboven vermeld, u beweert dat de politieactie zou hebben plaatsgevonden in augustus 2018 en dat er hoogstens enkele dagen later al een eerste dreigbrief zou zijn ontvangen (CGVS, p. 14), terwijl uw vader tegenover de politie te kennen gaf dat een eerste dreigbrief op 16 april 2018 zou zijn toegekomen, aldus enkele maanden eerder (zie document 7 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud met deze markante incoherentie wordt geconfronteerd, past u slechts uw verklaringen aan en geeft u aan dat uw vader inderdaad een klacht zou hebben neergelegd omwille van zaken die in april 2018 zouden zijn voorgevallen (CGVS, p. 14), hetgeen geen enkele afbreuk doet aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheid. Een dergelijke fundamentele tegenstrijdigheid omtrent de directe aanleiding van uw voorgewende problemen, doet uw geloofwaardigheid reeds danig teniet. Evenzeer merkwaardig is het gegeven dat uw vader tegenover de Salvadoraanse autoriteiten bijkomend verklaarde dat zijn wagen door de bende 18 werd ge vandaliseerd en dat u dit nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud naar voren brengt. Uw geloofwaardigheid wordt reeds ernstig aangetast.”*

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat zijn vader een gevaarlijke job uitoefent, dat hij inderdaad voor het eerst werd bedreigd in 2018 toen hijzelf slechts 20 jaar oud was en dat zijn vader hiervan zo weinig mogelijk vertelde om zijn gezin niet bezorgd te maken. De Raad acht het evenwel niet plausibel dat verzoekers vader – als lid van de Salvadoraanse politie die zich bezighield met het vervolgen van bendeleden – hem niet zou hebben ingelicht over de ernst van de dreigbrieven waarin zij ge viseerd werden door de bende 18. Er kan in alle redelijkheid niet worden aangenomen dat verzoekers vader de rest van het gezin niet op de hoogte zou hebben gebracht van de ernst van de situatie meteen na het ontvangen van de eerste dreigbrief. Het is immers niet onredelijk te veronderstellen dat ouders hun kinderen voor gevaar zouden willen behoeden en dat zij hen aldus zouden waarschuwen opdat zij de nodige voorzichtigheid aan de dag zouden leggen en de nodige voorzorgsmaatregelen zouden nemen. Door in het verzoekschrift nog te opperen dat zijn vader inderdaad voor het eerst werd bedreigd in 2018 ontkent verzoeker impliciet zijn eerdere verklaringen op het CGVS waarbij hij de start van de dreigbrieven situeert in augustus 2018 (administratief dossier, CGVS, p. 9), hetgeen evenwel geen dienstig verweer vormt om de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen en de inhoud van de door hem voorgelegde aangifte van zijn vader te verklaren of te weerleggen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verder beaamt dat de wagen van zijn vader inderdaad ge vandaliseerd werd maar hij dit niet expliciet heeft vermeld tijdens het gehoor bij het CGVS omdat hij tal van andere incidenten heeft meegemaakt waarover hij heeft verteld, moet worden opgemerkt dat van verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt over de feiten die de essentie uitmaken van zijn asielrelaas en de aanleiding waren tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Dat verzoeker dit incident waarbij de auto van zijn vader werd ge vandaliseerd door de bende 18, wat werd opgetekend in de aangifte die hij zelf voorlegt ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, geheel onvermeld liet op het CGVS doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Hoewel verzoeker op het CGVS voorhoudt dat zijn gezin het slachtoffer zou zijn geworden van meerdere dreigbrieven vanwege de bende 18 waarin zij met de dood worden bedreigd (administratief dossier, CGVS, p. 9), dient te worden vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt om deze dreigbrieven voor te leggen ter staving van zijn verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat hij al het mogelijke doet om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. De uitleg dat zijn vader de brieven die zij vanaf begin 2020 zouden hebben ontvangen – de eerdere brieven zouden volgens verzoekers verklaringen zijn ingehouden door de politie (administratief dossier, CGVS, p. 10). – niet hebben willen overhandigen omdat hij een man is die altijd aan zichzelf denkt (*ibid.*) kan niet overtuigen nu hij in diezelfde verklaringen op het CGVS net aangeeft dat zijn vader het welzijn van verzoeker vooropstelde boven zijn eigen veiligheid (*ibid.*, p. 9). Door verder aan te geven dat hij niet weet waarom zijn vader de brieven niet met hem wil delen, slaagt hij er geenszins in om een overtuigende uitleg bij te brengen om dit gebrek aan documenten te kunnen vergoelijken. In de door verzoeker geschetste context waarbij zijn gezin meerdere doodsbedreigingen zou hebben ontvangen, zijn vader hem daarom het land zou hebben uitgestuurd teneinde verzoeker bescherming te bieden is het immers niet aannemelijk dat zijn vader halsstarrig zou weigeren om verzoeker van het nodige bewijsmateriaal te voorzien. De vaststelling dat verzoeker geen enkel bewijs kan voorleggen van de dreigbrieven vanwege de bende 18 doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door hem voorgehouden vluchtrelaas.

Verder considereert de commissaris-generaal nog pertinent: *“Evenzeer merkwaardig is de vaststelling dat uw vermeende vervolgers uw vader nooit persoonlijk zouden hebben benaderd. Enkel u zou ooit persoonlijk door de bendeleden zijn aangesproken (CGVS, p. 12). Het doet alreeds enigszins de wenkbrauwen fronsen dat uw vader in zijn vierentwintigjarige carrière bij de politie waarbij hij zich bezighield met het vatten van bendeleden, hierdoor nooit eerder problemen zou hebben gehad (CGVS, p. 10). Dat de bende 18 vervolgens wel u, maar in al die jaren nooit uw vader zou hebben aangesproken, doet bevreemdend aan. Het was immers de politieactie die uw vader zou hebben uitgevoerd die zou hebben geleid tot de grieven van de bende. Ook na uw vertrek uit het land zou uw vader, noch iemand anders van uw familie, ooit persoonlijk zijn benaderd, ook al zou de bende uw familie kunnen weten vinden (zie tevens infra). Dat uw vader zich met de wagen zou verplaatsen en daarom nooit zou zijn aangesproken, is een verklaring die weinig steekhoudt. Zoals hierboven reeds vermeld, uw vader beweert immers dat zijn wagen reeds door de bende zou zijn gevandaliseerd. De door u beschreven rechtstreekse bedreiging die u op 29 december 2019 zou hebben meegemaakt, kan evenmin overtuigen. Dat de bendeleden u zouden doden indien ze u nog ooit in hun colonia zouden zien, maar tegelijkertijd wel met u zouden hebben willen samenwerken als zoon van een politieagent en u dan alsnog zouden laten gaan, is werkelijk tegenstrijdig en kadert niet in een logisch geheel (CGVS, p. 9).”*

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift hekelt dat de commissaris-generaal zich voor dit argument steunt op zijn gevoel, dient erop gewezen dat de commissaris-generaal zich *in casu* bij de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming heeft gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen. Het loutere feit dat verzoekers verklaringen onaannemelijk, niet-doorleefd, inconsistent en/of ongeloofwaardig worden bevonden, betekent niet dat de commissaris-generaal één of ander verwachtingspatroon en/of gevoel zou vooropstellen waaraan verzoekers relaas zou moeten voldoen teneinde het aannemelijk te maken. Indien verzoekers vluchtrelaas afwijkt van hetgeen redelijkerwijze in een bepaalde situatie kan worden verwacht, dient verzoeker echter wel *in concreto* uiteen te zetten waarom in zijn persoonlijk geval zijn situatie anders is dan hetgeen normalerwijze kan worden verwacht. De ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas kan immers ook blijken uit onaannemelijke, vage of niet-doorleefde verklaringen.

Verzoeker benadrukt voorts nog in het verzoekschrift dat de wagen van zijn vader gevandaliseerd werd maar dit niet betekent dat hij er niet meer mee kon rijden en dat de commissaris-generaal andermaal verkeerde conclusies heeft getrokken. De Raad merkt evenwel op dat de vaststelling dat de wagen aangepakt werd door bendeleden van de bende 18 – een gegeven dat verzoeker onvermeld liet (*supra*) – een indicatie vormt dat de bendeleden op de hoogte waren van het feit dat deze wagen toebehoorde aan verzoekers vader en zij er niet voor terugdeinsden om de wagen te vandaliseren, zodat het niet aannemelijk is dat verzoekers vader louter door het feit dat hij zich verplaatste met deze wagen niet persoonlijk zou zijn aangesproken door de bende 18. Hoe dan ook dient erop gewezen dat het enkele gegeven dat verzoekers vader zich met zijn auto zou hebben verplaatst, geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat, zo de problemen met de bendeleden daadwerkelijk hun oorsprong zouden vinden in de politieactie die verzoekers vader uitvoerde en zij verzoekers vader en

diens gezin bijgevolg in het vizier zouden hebben genomen, verzoekers vader nooit persoonlijk zou zijn aangesproken door bendeleden. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat de bendeleden hun woning weten zijn en hier dreigbrieven afleveren (administratief dossier, CGVS, p. 9-11). In dit verband dient er nog op te worden gewezen dat het niet aannemelijk is dat de bendeleden zich zouden beperken tot het herhaaldelijk versturen van dreigbrieven zonder zich ooit persoonlijk te wenden tot verzoekers vader. Er kan van een gewelddadige, doch georganiseerde groepering als de bende 18 immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij hun dreigementen ernstig nemen en te gepasten tijde ten uitvoer trachten te leggen, *quod non (infra)*.

Aangaande de vaststelling dat de benadering van de bendeleden niet logisch en tegenstrijdig is, hekelt verzoeker in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen kennis heeft van de werking van de bendes en merkt hij op dat bendeleden altijd eerst proberen om jongeren te rekruteren en wanneer deze weigeren, gaan zij over tot doodsbedreigingen en het bevel om zich nooit meer in de kolonie te vertonen. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker op het CGVS verklaart als volgt: *“En toen ik ging weggaan op 29 december 2019 met enkele vrienden hebben drie individuen mij benaderd. En dat waren individuen met het uitzicht van bendeleden en ze zeiden tegen mij dat ze mij niet meer wilden zien in de colonia, anders gingen ze mij of mijn familie doden. Omdat ik zoon was van een politieagent vroegen ze me ook of ik met hen kon samen werken en ik zei daarop nee, en daarop begonnen ze mij bijna te slaan en ze gingen weg en zeiden dat tegen mij en ik besprak dat met mijn vader.”* (administratief dossier, CGVS, p. 9). Verzoeker geeft aldus wel degelijk zelf aan dat de bendeleden hem in één adem vroegen om de colonia te verlaten en om met hen samen te werken, hetgeen conflicterende eisen betreffen en derhalve afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Ook het door verzoeker en zijn gezin gestelde gedrag na de beweerde incidenten met de bende 18 doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Te dezen wordt in de bestreden beslissing pertinent overwogen: *“Daarenboven, en niet in het minst, is het door u en uw gezin gestelde gedrag nadat jullie voorgewende problemen zouden zijn begonnen, allerminst verenigbaar met de door u voorgehouden vrees. Zo bent u steeds in dezelfde buurt blijven wonen, meer bepaald in een colonia die gecontroleerd werd door de bende die u stelt te vrezen (CGVS, p. 11). Het kan moeilijk overtuigen dat u, indien u werkelijk voor uw leven diende te vrezen, nooit een poging heeft ondernomen om het adres waar de bende u reeds had weten te vinden door middel van dreigbrieven te verlaten. Verder bent u nadat de problemen begonnen gewoon blijven werken bij hetzelfde bedrijf (zie document 6 in de groene farde van het administratief dossier). Ook nadat de bendeleden u persoonlijk zouden hebben benaderd op 29 december 2019, hernam u uw dagelijkse routine en bleef u aan het werk als schoonmaker tot 31 januari 2020. Dat u ondanks het vermeende gegeven dat de bendeleden u niet meer in hun colonia wilden zien en het feit dat uw reis naar België reeds vastlag, u alsnog dagelijks bleef verplaatsen naar uw werkplaats, doet de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 9). Dat u na de vermeende persoonlijke bedreiging in december 2019 niet langer de bus nam, maar u zich met de wagen naar het werk verplaatste, biedt niet voldoende verschoning. Nergens komt in uw verklaringen naar voren dat de bendeleden u na 29 december 2019 nog persoonlijk zouden hebben lastiggevallen, nochtans leefde u dus niet bepaald discreet. De geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees wordt wederom ernstig gerelativeerd.*

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw moeder en vader tevens nog steeds in dezelfde buurt gecontroleerd door de bende 18 wonen (CGVS, p. 12). Uw vader zou daarbij nog steeds aan het werk zijn bij de nationale politie (zie document 10 in de groene farde van het administratief dossier). Ook uw zussen wonen in dezelfde wijk en zijn aan het werk (CGVS, p. 8, p. 12). Het doet bijzonder merkwaardig aan dat uw gezin zich eenvoudigweg zou blijven ophouden in een colonia die onder controle staat van een bende die persoonlijke doodsbedreigingen heeft geuit, en dat zij hier blijven wonen ook al zouden er ook na uw vertrek dreigbrieven blijven toekomen (CGVS, p. 9, p. 10-11). In die zin lijkt ook de overtuiging van uw ouders om El Salvador niet te verlaten enigszins eigenaardig. Uw vader zou immers logischerwijze diegene zijn die als zogenaamd korporaal het grootste risico zou lopen. Vanuit die optiek brengen uw eerdere verklaringen dat alles goed zou gaan met uw familie (CGVS, p. 8, p. 16), de geloofwaardigheid van uw beweringen dat de bende het op uw gezin gemunt zou hebben in het gedrang. Men kan zich dan ook de vraag stellen waarom een dergelijke criminele bende gedurende drie jaar herhaaldelijke dreigbrieven zou blijven sturen naar eenzelfde gezin zonder meer. Dat zij na al die tijd niet daadkrachtiger zouden optreden maar wel hun energie zouden blijven steken in loutere intimidatie, is verbazingwekkend. De vaststelling dringt zich op dat indien de bende werkelijk u en uw gezin hadden willen treffen, zij hiertoe reeds ruimschoots de kans zouden hebben gehad, in casu quod non.”

Door in het verzoekschrift te benadrukken dat hij wel degelijk voorzorgsmaatregelen nam, zoals het gegeven dat zijn vader hem van en naar zijn werk bracht, herhaalt verzoeker eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, hetgeen geen dienstig verweer uitmaakt en waarmee hij dan ook niet vermog voormelde vaststellingen en overwegingen te verklaren of te weerleggen.

De argumentatie dat zijn familie bewust in dezelfde wijk is blijven wonen omdat, indien een *“hele familie van politie agenten”* naar een andere kolonie verhuist met andere bendeleden, zij onmiddellijk vermoord zullen worden, is een blote *post factum* bewering die verzoeker op geen enkele wijze ondersteunt teneinde zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, en waarmee hij niet vermog afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing dienaangaande.

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet verweer tegen voormelde motivering, zodat deze onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Met betrekking tot de voorbereiding en planning van verzoekers vlucht uit El Salvador wordt in de bestreden beslissing op goede gronden vastgesteld als volgt: *“Ook bij de voorbereiding en planning van uw vlucht uit El Salvador kunnen nog enkele vraagtekens geplaatst worden. Uw verklaringen hieromtrent blijken immers niet geheel coherent. Zo laat u tijdens uw vrij relaas uitschijnen dat u en uw vader na de vermeende persoonlijke bedreiging op 29 december 2019 op zoek zouden zijn gegaan naar een manier om u te beschermen en dat jullie toen informatie zouden zijn beginnen zoeken over mogelijke landen die bescherming konden bieden (CGVS, p. 9). Uit uw volgende verklaringen en de door u neergelegde reisdocumenten blijkt echter dat u uw reis naar België hebt vastgelegd in het begin van november 2019, aldus nog voor de vermeende belaging (CGVS, p. 4, p. 15; zie documenten 1 en 9 in de groene farde van het administratief dossier). Derhalve doen uw verklaringen wederom twijfels rijzen, waardoor uw geloofwaardigheid wederom op de helling komt te staan.”*

Met de argumentatie in het verzoekschrift dat verschillende incidenten en gebeurtenissen hem ertoe hebben aangezet om het land te verlaten, dat zijn vader wist dat het proces om paspoorten te verkrijgen lange tijd in beslag nam en in tussentijd ook persoonlijke bedreigingen ten aanzien van verzoeker werden geuit, brengt verzoeker geen enkel valabel argument bij om de inconsistentie in zijn verklaringen aangaande het tijdstip waarop zijn vader zou zijn beginnen zoeken naar manieren om verzoeker te beschermen te herstellen.

Tot slot overweegt de commissaris-generaal nog terecht: *“Als laatste kan nog bijkomend worden toegevoegd dat uw beweringen omtrent uw zussen, die naar uw zeggen als vrouwen minder risico lopen om door de bendes geviseerd te worden omdat het niet de gewoonte is dat vrouwen iets overkomt, verbazen (CGVS, p. 12-13, p. 15). Uit de objectieve landeninformatie blijkt immers duidelijk dat (jonge) vrouwen in El Salvador in het bijzonder een risico lopen om het slachtoffer te worden van geweld, al dan niet door de aanwezige bendes. (zie <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>; punt 4.7). Uw verklaringen stroken werkelijk niet met die van iemand die jarenlang in een wijk zou hebben gewoond die werd gecontroleerd door een gewelddadige misdaadbende en die persoonlijk met een dergelijke bende te maken zou hebben gekregen. Het geheel aan bovenstaande elementen ondergraaft onherroepelijk uw geloofwaardigheid, waardoor er finaal geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u voorgewende problemen en vrees.”* Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen dit motief, zodat het onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.3.4.3. Volledigheidshalve – verzoeker heeft in dit verband zelf geen vrees aangehaald – stelt de Raad nog vast dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in*

concreto worden aangetoond. Te dezen blijkt evenwel uit niets dat verzoeker ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Zoals in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij problemen kende met de bende 18. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat er in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Het feit dat verzoeker een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoeker zou kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, p. 22-24), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoeker niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratie-achtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad merkt op dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielpcedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer volstaat immers niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er, in navolging van de commissaris-generaal, op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat *in concreto* aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn eerdere beweerde problemen met bendeleden en/of het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

2.3.3.5. Buiten wat reeds werd besproken onder punt 2.3.3.4.1. van dit arrest, voert verzoeker geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die hij in de loop van de procedure heeft voorgelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.3.6. Gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen stelt de Raad vast dat hij geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zin van artikel 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt omwille van zijn beweerde problemen met de bende 18 omwille van de werkzaamheden van zijn vader als lid van de Salvadoraanse politie waarbij een bendelid gewond raakte. Het betoog dat bendes niet louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld, waartoe verzoeker citeert uit het aan het verzoekschrift gevoegde rapport "*Nansen 2021/2*" (verzoekschrift, stuk 3), kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

2.3.3.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.8. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoeker ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad onderstreept verder dat, daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus *“Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoeker meent niet te begrijpen *“hoe verwerende partij na hetgeen zij in haar motivering uiteenzet, kan stellen dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven”*, doch weerlegt de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal niet. Met zijn algemeen betoog dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2021 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld toont verzoeker immers geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoeker geciteerde persartikels, waarvan enkele dateren uit 2019 en bijgevolg van oudere datum zijn dan de informatie die de commissaris-generaal aanhaalt in zijn bestreden beslissing, laten niet toe anderszins te besluiten.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is en van zijn vertrouwenspersoon. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET